

працъ на всѣхъ поляхъ у себе дома. То до-
рога, котра доведе нась и до належного та-
отвѣтного нашему народови значеня въ дер-
жавѣ.

Vigilantibus jura !

Не минули ще сповна два лѣта, якъ звѣстный пралатъ кс. Стояловскій разпочавъ на свою руку въ цѣлой Галичинѣ погубву агитацию межи народомъ рускимъ за знесеньемъ Юліанського календаря, а тымъ самymъ и за знесеньемъ деякихъ святъ, питомыхъ лишь рускѣй церкви. Агитацию тую подперъ подъ той часъ дуже усильно и будто зъ становиска религійного (гесте политичнога) по-знаньскій „Przegląd Kościelny“ статією: „Kilka rad dla unii w Galicyi“, а польска праса галицка силувалася пожелане знесенье Юліанського численя поддержати взглядами экономическими (?). Не минули — кажемо — бѣ сего часу ще два лѣта а покинену справу поднявъ на ново лат. епископъ перемыскій, Лука Солецкій, выславши въ другой половинѣ грудня м. р. широке письмо до Выдѣлу краевого, въ котрому сей єархъ стараєся доказати потребу завести въ рускѣй церкви насильно (!) Григоріянській календарь и знести всѣ тіи рускї свята, якихъ латиньска церковь нынѣ вже торжественно не обходить. Въ письмѣ съмъ радитъ епископъ Солецкій Выдѣлови краевому и ц. к. намѣстнику взяти въ съмъ дѣлъ ініціативу а курію римску и обохъ нашихъ епископовъ от-такъ до него наклонити. +)

Про сей фактъ згадували мы вже въ Новинкахъ 148 ч. „Дѣла“, нынѣ — беремо иниціативу до позитивного кроку противъ той нелегальнай напасти, вымѣреной некомпетентною стороною на нашъ вѣками освященый обрядъ. Выражаемось коротко але рѣшучо.

Дѣло, намѣрене епископомъ Перемыскимъ
уважаемо парушеньемъ 1) основныхъ зако-
новъ державныхъ зъ 21 грудня 1867, гаран-
тиючихъ кождому вѣроисповѣданю въ Австріи
повну свободу управы, якъ не менше 2) ко-
лидує оно съ §. 302 кодексу карного ав-
стрійского, который кождому, а тымъ самымъ
и епископу Перемыскому, зборонює пѣдъущу-
вати другихъ до ворожого выступленя про-
тивъ исповѣдниковъ рускои церкви.

На тыхъ подставахъ домагаемось отъ старѣйшины Института Ставропигійскаго и

*) „Kurjer Poznański“ въ ч. 9. зъ дня 13 сѣчня 1885 р., подаючи своимъ читателямъ вѣсть о рефератѣ еи. Солецкого въ кореспонденціи зѣ Львова, додае изъ своей стороны тѣ многоважны слова: „Sprawa ta niezawodnie znów wielkiego hałasu narobi w dziennikach russkich — atoli ostatecznie zmiana (календаря) powinna byc stanowczo przeprowadzona“.

личка, умерла бевъ св. сповѣди и причастя, хотяй подъ рукою бувъ православный священникъ.

Кромъ того посѣдаютъ Змартвыхстанцъ и двѣ церкви на передмѣстяхъ Адріянополя, а въ справозданю жалуются они дуже на недостатокъ фондовъ и вузкій кругъ дѣланя. „Якъ-бы у насть були такій средства грошевы“ — кажуть они — „якими ровпоряджав схизматицкій епископъ болгарской ексархіи, мы успѣли-бы выказати красныи результаты працъ нашои, а то въ добавокъ всему ще и православніи священики воюютъ противъ насть въ прововѣдницѣ и въ часописахъ“.

Въ часъ ферій навѣстивъ Змартвыхвстанцівъ адріянопольскихъ генералъ конгрегаціи, загрѣвъ ихъ до дальнего дѣлания и принеся имъ папске благословеніе. Съ початкомъ же року школьнаго (1883) навѣстивъ ихъ внову монсіньоръ Ванутеллі, апостольскій делегатъ въ Царгороду. Справовданье каже дальше, що конгрегація Змартвыхвстанцівъ набула вже для себе и землю на власнѣсть и розведе небавомъ свою господарку, а оттакъ постарається наснувати для себе и окрему печатню, для котрої на перше выданье приготовляється великий катехизмъ въ языцѣ болгарскомъ. Въ загалѣ скавати, орденъ сей подъ проводомъ іюра патра Томы Бжеского (здається и) вешилася

в) ровивався хорошо.
подає справоуданье вѣденьскаго
юриства непорочнаго Зачатия и
про существованье католицкихъ
въ Бѣлгородѣ, Пите-
и Донъ.

и Дурацдо и жалуєся, що
у въ Антиварі Чорногорцѣ
мъста внишили, а дѣтей на-
и до школъ державныхъ. Лишь
и удалось католицкому мисіоне-
варі задержати у себе на науцѣ.
ховна католицка въ Букареш-
тіи хорошо и въ неї вийшло доси

предсѣдателя „Рускои Рады“, щобъ они безъ проволоки зволили скликати громадно львовскихъ Русиновъ на зборы, зъ которыхъ бы выслано депутацію якъ до Преосв. епископа Сильвестра, такъ и до Єго Превосх. ц. к. намѣстника Галичины съ протестомъ противъ безправной ингеренціи епископа Солецкого у внутрѣшнїй справы нашои церкви. Маємо при сѣмъ надѣю, що якъ передъ двома роками, такъ и теперь наші достойники церкви не позволять пакостити собѣ и безъ потребы тревожити умы повѣреныхъ собѣ вѣрныхъ.

Св. папа жадая объяснень — указуя на объяснения — важнѣйшаго рода.⁴ Така есть витта sententia открытого письма о. Еаумовича.

Подаючи се заявление о. Наумовича до вѣдомости нашихъ Читателѣвъ, позволимо со- бѣ додати до него и нашъ поглѣдъ на справу коротко и откровенно.

стайн: самоевѣдомѣсть національна и полна, товже на будуче смиѣлѣйше и усвѣдѣшь буѣмо могли выступити противъ народъ нашъ свободъ церковныхъ, боясь вѣнчани и скорше чи познѣйше отборѣ себѣ бѣечно!

Polizei, Polizei !...

(Wszystko w innie szlachetnej denicy, kiedy czasy nastali dla rosskogo i. spolnosti. Polityczny shov, wyjazdъ середъ галицко-польской сполности та мъвъ той буд, глушуя и задурюю невзапаморе сiedъпольского народа. Полицизму, „roświecanie się“ для генръ, Трансверзалки-„швайггел“ и дефравдаций ще много ажъоляковъ поганыхъ и бтразливъ на организмъ верховодческостичної фракціи и выстрадменії симптомы дряхлого организма вѣку. И мимохѣть проатологичного предесу власнія, якій намъ змалюють ведь аїцкій Тукидидъ про упсуельности подчасъ и послѣ Другой войны. Въ усѣхъ мѣстахъ и ог҃бѣї Греціи постали политики (клюс), котрый не вважаючи на себѣ мѣсть дбали лишь про верховѣд власной партіи надъ своимъ. Черезъ зручныхъ и смѣливыхъ хопили тѣ гетеріи помалу держау въ свои руки; горячкненіе реїмало весь организмъ грековъ суда, рада, державныхъ и народъ; рѣшало право и добро заговора. Шпигуны и сконты (сконты) бевъ совѣсти и честили честанво супокой, безпечивъ каждого обывателя, котрый не поддавъ усова тогдѣшнему ладowi, не кередъ руководящимъ сторонництвомъ тревожил умы мнимыми конспираціями и заѣзи супротивъ власти д

Хто слѣдитъ за ходомъ политики що
иму у насъ не звертавъ око на гал-
ко-польскую пріи загаломъ на житье п-
люне нашихъ шванистовъ, той певно з-
дитя съ нами, щпоповыше наведеный обра-
дастся штати шандис приложити въ цѣ-
сги до нашои ведоводячои партіи шовин-
стичнои. Доси рук злобного шовинизму вде-
ася ъ наше кільполитично-суслольне, це-
ювнонародне — ынъ вже посягає на на-
цародюи просьбы Розумхваленій влоща-
ымъ "ускимъ" просомъ политичнымъ соч-
яютъ заши поинсты нову нагонку за мн-
ыми агитаціями т. вже не „suzmatyckie-mi“
„mosk. lofiski-mi“ таки „ruskie-mi“ и ух-
ившись на мѣль звного „liberum veto“ на-
їшого „liberal nspiro“ и — „denuntio“
гараются на ймагор нїшай заходы и змагає-
уского народу представити передъ лицемъ
равительства яко бевечнїй конспираціи,
рилюднїй выступлеі спокойныхъ але своимъ
народови прихильниъ и державъ върныхъ
юдей, яко юрохъ жинаціи демагоговъ, в-
отрыкъ треа-бы заєти що найменше остра-
намъ

Нашимъ читателмъ доволѣзвѣстна исто-
ія открытия итальи въ Романовѣ — сего
нимого „вѣчнаго“, щѣ родилось въ головахъ
мшихъ денунциговъ повинистовъ, которыи
вгли скобойно сѧ, обачивши таке быстрѣ-
и рены читалеви въ крестносцѣ Львова. Ты-
ки-же амъ похозъ синъ въ Тернопольщѣ
а просѣты послужи предметомъ другог
епериенту шоибесичного, а тая чест-
пана а Куткѣвцяъ Іонатинови. Загально-
вѣстны агитаторъ и выборахъ, который
заавъ вступъ якъ всавый шогунъ вдаъ
въ око приїзжимъ Тернополя гостямъ,
пресутній на открытии итальи въ Проня-
тиѣ, симъ злобныи дносомъ выходкахъ
пргивъ, „Ляховъ“, прокторыхъ гамъ нѣхто-
нѣлихихъ, нѣ добрыи словомъ не вгадавъ,
инженющѣлу аферъ ра перешла черезъ
стаости опинила аж передъ судомъ. Пе-
реведене лѣдство вѣвілъ, що коло 30 свѣд-
кѣвъ, поганыхъ і юлка развъ въ самъ
робяїй асъ заперелъ, розбѣлъ инсигуациі
донечик однакъ вѣлъ ого, що покликана
власъ сюва передъ сю: дозычній акты по-
и а візаній речицъ чѣ высланувся пе-
редъ перлѣдованьемъ съвету въ сторовы

участниковъ збору читальни. Годится однакъ подати до прилюдной вѣдомости, що говорити о внесеню невѣльничого підданьства, о внесеню панцини, о наданю конституції и піскланьє черезъ то всѣхъ обывательвъ (отже и мужикивъ) державы до участи въ житк публичнѣмъ и въ загалѣ о всѣхъ іншихъ добродѣствахъ, якъ сплынули на нашъ народъ бѣть владѣючи намъ династії Габсбургской, значить въ очехъ нашихъ шовинистовъ агитувати, підбурювати! Исторія рѣдкого краю и устрой конституційный державы, съ чимъ повиненъ кождый добрый учитель познакомити вже хочъ въ загальныхъ чертахъ молодѣжъ сельскихъ школъ, — то має бути лебезпечнимъ средствомъ агитаційнимъ въ отхъ нашихъ шовинистовъ, о тѣмъ не смѣвъ зѣчого знати нашъ селянинъ. Онъ має вѣстити після ихъ политичного ровумѣння вѣчнимъ недорѣкою; бѣть не смѣвъ мати свого хлопкого розуму, лишь бути бедушною лялькою въ шовинистичній катаринцѣ. Се историчнія соївѣсть, панове шовинисты, що не дає вамъ супокою на вгадку про нещастній або сївѣтлій хвилѣ нашої минувшості, а коми мужикъ рускій приходить до сївѣдомості своихъ обывательскихъ правъ и свого людкого достоинства то на васъ шапка горить, коли собѣ нагадаєте про свою политику шовинистичну. Затримаженій власною соївѣстю, добачаєте вы всюда мары якоись агітациі и конспирації противъ вѣсти, де нѣчого зовсѣмъ нема, и розпочинаєти вагонку за тими фантомами вашої хороброї фантазії. кличете: Polizei! Polizei!... взыаете на підмогу всѣхъ богвъ, щобъ помогли вамъ поконати — кого? — тихъ людей, що посызли бѣть вишого дозволу и опѣки нести свѣтло науки підъ стѣху тихъ курныхъ хатъ, ютія після вагального ображунку мають бути лиши пристановкомъ бевсловесныхъ! Злобными доносами, перекручуваньемъ и підсовуваньемъ нечуванихъ рѣчей, накликуваньемъ властей бажаєте спинити благородну працю просвѣтніи мѣжъ нашимъ народомъ!

Найновѣтша енунція шовинистична въ Ч. 6. „Gazety Narod.“ въ дослѣ въ Тернополя показує наглядно цѣль и заходы нашихъ шовинистовъ. Надаєніи на себе скіору невинного ягнити, вѣбъ-то сердечно призильний а навѣть вакидаючій-ся намъ въ вѣлякими уступками, не може здергатись бѣть свои хижкою натури и съ цѣлою ярстю нападає тернопольскій шовинист — на що? — на 1-шій томикъ „Руско-української бібліотеки“ п. а. „Запорожцѣ“ и въ вирваньї колькохъ стрічокъ пятину сю казку-поему, котра втретє вже переходити черезъ фортку львівської прокураторії, яко вражу лектуру. Богато могли бъ мы сказати про лектуру сївїи въ руки молодежи въ школьнихъ таки бібліотекъ, та до сьть буде натякнути, що найновѣтша повѣстъ „Ogniem i mieczem“ Генрика Сенкевича, коль портова съ такою ревностю мѣжъ школьною молодежею, мѣстить въ собѣ бѣть мѣры бѣль розтиррюючого и палкого матеріалу въ однімъ роздѣлѣ, якъ цѣлі „Запорожцѣ“, а нѣкому не впало на думку кликнути: Polizei!... Однакъ не въ тѣмъ властава рѣчъ; се только інтердукція до властивої темы, оброблюваної торнипольскимъ шовинистомъ. Покопивши фразу Пронатинського доносника: „Лихи хотіли намъ отобрать нашу вѣру“, наизузе бѣть, вочувши, що десь девононавоили, сю фразу до вечера описаного въ „Дѣлѣ“ въ ч. 142 а устройного въ Денисовѣ на додѣкъ „Червоного хреста“, підсуваючи, будь-бы тамъ „niestwozone greczy wygadują na Polików i wojują fal-szam, starać się nasz za każdą cenę zohydzić w oczach ludu wiejskiego“. Ось намъ взычайнія формули, якими ведуть свїя погане ремесло наші доносчики-сикофанти. Говорено тамъ, якъ насъ запевняють вѣрдостойній людє и якъ се могли бъ посвѣтити въ присутній тамъ Польки, о громадкій позадкахъ на Руси. Прелегентъ на основѣ историчній вложивъ, якъ народъ рускій у вѣхъ важныхъ хвилѧхъ свого историчного житя оставляєтъ своє истинованье громадскимъ духомъ, котрый лучивъ его до великихъ подвиговъ, а про Польшу хиба только вгадавъ міноходоїтъ, що Русь вѣститась підъ сївїи пановиње а бѣтакъ перешла підъ панованье Австриї. Си историчній споминки були только введењемъ до властивої рѣчи, въ котрой прелегентъ вложивъ, якъ теперъ народъ підѣдувшій двигався, встановивъ у себе читальні, спїваки, хоральни, каси пожичкові, склепи, церкви громадскій и якъ інші народы двигаються въ упадку. (Тутъ було широко розказано про товариства консум-

ційній въ Рощадѣ). Ось такъ панове-шовинисты „urządza się wieczory“, „aby się do syta na Lachow nagadać!“ „Ten sposob krewienia cwiaty praktykuje się w sali Tarnopolszczyźnie!“ Справа вѣдѣ — такъ и пр. въ Воробѣївцѣ 4 жовтня тоже говорено о промыслѣ домашнімъ у Гуцулівъ и въ загалѣ о всѣхъ іншихъ добродѣствахъ, якъ сплынули на нашъ народъ бѣть владѣючи намъ династії Габсбургской, значить въ очехъ нашихъ шовинистовъ агитувати, підбурювати! Исторія рѣдкого краю и устрой конституційный державы, съ чимъ повиненъ кождый добрый учитель познакомити вже хочъ въ загальныхъ чертахъ молодѣжъ сельскихъ школъ, — то має бути лебезпечнимъ средствомъ агитаційнимъ въ отхъ нашихъ шовинистовъ, о тѣмъ не смѣвъ зѣчого знати нашъ селянинъ. Онъ має вѣстити після ихъ политичного ровумѣння вѣчнимъ недорѣкою; бѣть не смѣвъ мати свого хлопкого розуму, лишь бути бедушною лялькою въ шовинистичній катаринцѣ. Се историчнія соївѣсть, панове шовинисты, що не дає вамъ супокою на вгадку про нещастній або сївѣтлій хвилѣ нашої минувшості, а коми мужикъ рускій приходить до сївѣдомості своихъ обывательскихъ правъ и свого людкого достоинства то на васъ шапка горить, коли собѣ нагадаєте про свою политику шовинистичну. Затримаженій власною соївѣстю, добачаєте вы всюда мары якоись агітациі и конспирації противъ вѣсти, де нѣчого зовсѣмъ нема, и розпочинаєти вагонку за тими фантомами вашої хороброї фантазії. кличете: Polizei! Polizei!... взыаете на підмогу всѣхъ богвъ, щобъ помогли вамъ поконати — кого? — тихъ людей, що посызли бѣть вишого дозволу и опѣки нести свѣтло науки підъ стѣху тихъ курныхъ хатъ, ютія після вагального ображунку мають бути лиши пристановкомъ бевсловесныхъ! Злобными доносами, перекручуваньемъ и підсовуваньемъ нечуванихъ рѣчей, накликуваньемъ властей бажаєте спинити благородну працю просвѣтніи мѣжъ нашимъ народомъ!

На посльдокъ, коли важимо, що вѣстна оркестра п. Квеха впновѣ отпovѣла своїй задачі, бѣгавши колько концертowychъ увітуръ съ основою народно-рускіхъ и славянскихъ мотивовъ, то не вбачаючи навѣть на то, що оповѣщеніе програмою сольо „Сонъ“ Лермонтова за для незвѣстныхъ намъ причинъ не встало въ видненіе, пописова сторона вечерка повелає справдѣ якъ не можна лучше — жаль лишенъ, що пѣредъ малочисленною, майже включично мѣсцевою, переважно польською інтелігенцію. Силомбѣ здергуючись бѣть розви-нення нашихъ вадушевныхъ гадокъ въ виду сего у насъ небувалого явища, і згодомъ-перегодомъ ждемо ліческихъ часівъ. Якъ зачуваємо. Товариство рускої бурси задумує дні 22 сїчня (3 лютого) с р. въ хосенії той інституції устроїти „Вечеръ съ танцами“ и ужити всіго старання, щобъ дѣло добре скла-лося. Буде се перша того рода праца въ Бережанахъ, а позамѣцеви інтелигенції, понимаючи, сколько тутъ первонѣ поборювати треба, вакимъ добре дѣло доведеся до конця, повинна громаднімъ зображеніемъ дати ясний доказъ, що съ повнимъ довѣріемъ вінъ відноситься до роботниківъ на народній нивѣ та готова не щадити нѣ ваходу нѣ труду, де лишь приходиться словомъ и чиномъ поперти совѣтну працю

около загальнога добра!

Судиголовъ Кришка.

На посльдокъ народного учителя въ Сѣлці-Белзкому въ окрузѣ Сокальскомъ, котра то посада причисляється до найбільшихъ посадъ въ Сокальщинѣ, подалося богато учителівъ. Честна окружна Рада школьна въ Сокали, укладаючи листу кандидатовъ, предложила Кристинопольській Радѣ мѣсцевій (бо въ Сѣлці нема до нынѣ мѣсцевої ради школьної) терно, въ котрому помѣстила не только кандидата вѣкомъ и службою молодого, але и такого, о котрому ходять слухи, що не має испыту з языка руского, не вважаючи на то, що въ Сѣлці єсть викладовий языкъ рускій. Упрашаемо Высоку краєву Раду школьну вглянути въ туу справу, бо черезъ такій поступокъ окружної Ради школьної Сокальской чуємося мы, старшій учителі покривденными, а то тымъ бѣльше, що коли у всѣхъ бранжахъ уваглядяються заслуги и праца, то и въ напомъ станѣ учительскому не повинна протекція перше мѣсце занимати.

Одинъ за учителівъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Въ львівському и краківському округахъ виши суду краевого) постановило министерство юстиції открытии колька новихъ судовъ повѣтовихъ зо взгляду на мале взглядно число судовъ повѣтовихъ въ Галичинѣ.

(Галицька новелла школы) — якъ доносиТЬ „Czas“ — не получила ще цѣсарського затвердженія, позаякъ надъ єю справою ведутся ще наради въ министерствѣ просвѣти и може бути, що промине ще колька недѣль, закімъ правительство буде могло предложить єю новелю до санкції цѣсарської.

(Намѣстництво у Львовѣ) повѣдомило всі староста, що правительство російське знесло на граници всї зарадженія, маючи на цѣлі забезпеченія краю бѣть занесенія холери зъ Франції и Італії, и що заказано ввозити дальше лишь шматы, невыпрашанія бѣль, постѣль и пошено одѣжь.

(Для забезпеченія роботниківъ) въ фабрикахъ тютюну мало правительство — якъ доносять вѣденська часопись — завозити генеральну дирекцію австрійської фабрикації тютюну, щобъ поробила въ сїй справѣ отповѣдній внесенія.

(Привізоричній наслѣдникъ кн. А. Аверстера) на посадѣ президента найвишої палаты обрахункової зоставъ іменованій шефъ секції бар. Фельнер-Фельдегер. Говорятъ, що дѣйствіемъ наслѣдникомъ на сїй посадѣ буде іменованій або гр. Гогенвартъ або Претисъ.

(Криза въ министерствѣ.) Ог҃ь колькохъ вже днівъ ходять вѣсти, що министерство торговлї, бар. Пино, має уступити. Причиною сего мали статися вибори до берненської палати торговельної, котрій причинилися до того, що межи бар. Пино а министромъ юстиції дромъ Пражакомъ прїшло до непорозуміння. Говорятъ назѣйтъ, що на мѣсце министра торговлї, бар. Пино, має бути іменованій намѣстникъ Таролю, бар. Видманъ, а на мѣсце сего знову має прїйти намѣстникъ горбшюї Австрії бар. Веберъ. Якъ властиво рѣчи стоять, трудно отгадати, бо під часомъ кольки газеты — інѣжъ нами назѣйтъ декотрі, стоячі въ близкихъ зношенняхъ отъ кругами безпосередно интересованими доносять, що криза має бути певна, то другъ знову доказують, що інама криза єсть лиши простою вдумкою газети „Linzer Tagespost“. О непорозумінні межи обома згаданими повыше министрами не може бути и бѣзды, бо якъ тепер показуєся, уніважненіе виборівъ до берненської палати торговельної настутило на въразне жаданье короны, котрому жаденъ зъ членівъ кабінету не супротивляється. Замѣтнимъ єсть однакожъ, що въ справѣ бар. Пино пише „Bohemie“. Після сїї газети министерство юстиції др. Пражакъ не заложивъ въ згаданій справѣ жадного окремого вотуму а въ добре поінформованихъ кружкахъ не знають нѣчого о якобії незгодѣ межи министрами юстиції а торговлї. Вѣстъ се не зробила отже жадного враждія, а въ таборѣ нѣмецкому всѣ се добре знають, що вибори до ради державної будуть отбуватися лише въ імені правительства, на чолвѣ котрого стоять Таффе, Пражакъ і Дунаевскій. Коли згадується о бар. Видманѣ, то лишь діялого, що правительство звернуло вже давно свою увагу на єго здобності адміністративній і певно скористає зъ найближшої случаю, щобъ таку силу, якъ бар. Видманъ, отповѣдно ужити.

(Выборы до палаты торговельныхъ.) Ческій комітетъ виборчій въ Бернѣ постановивъ внести противъ уніважненія виборівъ до палати торговельної зажаленіе до палати адміністраційної а заразомъ отбісяє съ прошеніемъ до правительства, щобъ оно застосувало нові вибори ажъ до поїдненія сїї справи трибуналомъ адміністративнимъ. — Для 10 л. отъ сїчня отбулося перше засѣданіе комісії виборчої до палати торговельної отъ часу уніважненія виборівъ. Предбѣдтель комісії, соївѣтникъ намѣстництва Шретеръ отчитавъ насампередъ актъ, зносячій першотній вибори а оттакъ розпорядженіе министерства, приказуюче розписанье новихъ виборівъ. Ческіи члены комісії внесли протестъ противъ виборівъ, але комісія перейшла надъ сїїмъ протестомъ до порядку дневного. Чехи жадають, щобъ нові вибори не розписувано скорше, ажъ насампередъ піршень палаты адміністраційної. Комісія поставила однакожъ розписати вибори на подітай старові листи виборчими, але не визначила що речинця виборівъ. Міністерство торговлї зажадає, щобъ ему передъ оголошеннямъ виборівъ предложеніо до перегляду одинъ преміерникъ того оголошення. Въ оголошенню сїмъ має бути пояснено виборцамъ, якъ правительство понимає законъ о пасивній праві вибору.

Подобно якъ вибори до палати торговельної въ Бернѣ, викликало такожъ немалу сенсацію виїтупленіе министерства торговлї въ справѣ виборівъ до палати торговельної въ Ізборку. Тутъ скончала була комісія виборчої палати торговельної звѣль і оголосила вже результатъ виборівъ, а мин. торговлї мимо того приказавъ скликати ще разъ комісію і поробити певні змѣни въ користь двохъ клерикаловъ Унтербергерса і Пейхера, котрихъ виборъ по поводу неясності залишає пасивній праві виборчому уніважненіо. Справа ся ще не залагоджена і царобить ще не мало шуму.

(Др. Едеардъ Грееръ) розвинувъ въ свїті бесѣдѣ дні 7 л. отъ сїчня передъ виборцами въ Рудниці цѣлій програмъ політики молодої Чехії. Після його погляду въ Чехії не узыкала въ поїдній законодательній періодѣ нѣчого бѣль кромъ університету въ нової ординації

церкви и разорядивши си посвященіе, — въ Вир. о. П. Матковскому, крилошанину размѣшавъ въ Шоломеничъ выказати въ ри- занье и похвалу въѣмъ заслужившаго го- будовы селъ севастинъ, а именно о. Савулѣхъ до- днѣ колаторѣ и прихожанамъ, что аще за- стояніе и зробивъ.

— Зъ Бережанъ пишутъ намъ: Ди- сѣ- чия о. р. були мы свѣдками незвычай- настъ торжества Шѣгольництва неофитовъ Фрѣліхъ, донъ шинкара въ сусѣднаго и за- хо- вѣцъ, гарна, чорноока дѣвчина, принадлежи- піе послѣ греческого обряду въ руки Вир. Глѣ- бовицкаго, мѣщевого приходника Цѣ- селю- бузы великихъ. Обвязки хрестовыхъ бѣ- въ матерей привяли на себѣ: Вл. Іосифъ рѣльє де- Блюменфельдъ, бурмистръ мѣста Бѣланъ отъ Вл. Павличко Дуткевичевою, женокрофеою гами, въ Вл. Дѣмьянъ Савчакъ, овъ, съ Вл. Еленою Насалкою, женою профессора имъ. По сконченіи церемоніи новохрещенія Мѣ въ су- проводѣ своего нареченого и подъ опѣю членен- но зѣбранныхъ селянъ бѣльевецкихъ прѣбула до- вого роднаго села.

— Жертвы, апѣльнившіе на руску бурсы Тернополи: Доплаты за погониѣ буровъ 106. 50 кр. Вл. оо. I. Бондаркѣвъ яко членъ 3 зр. 0 кр., I. Любовичъ въ Острозе яко членъ 2 зр. Алексе- вичъ зъ акафиста 2 зр., Я. Малишевъ яко чл. 6 зр. Вл. пп. Харкевичъ яко членъ 3 зр., Г. Моровскій яко членъ 3 зр., I. Хрушевскій 1 зр. 50 кр., Вл. оо. Н. Медешкевичъ отъ себѣ и громанъ 5 зр. 40 кр., И. Гавацкій яко членъ 3 зр., Варапу- чинський яко членъ 3 зр., Вл. пп. Варапу- чинська яко членъ 3 зр., въ „Руск. Бѣльѣ“ тернопольской зѣбрано 10 зр., отоотъ изъ ща- данця до днѧ 1 січня 1885 р. 100 зр. 29 кр. Въ натуральахъ: Эѣ доплаты: 1 кр. 19 гар- цѣвъ бараболъ, 23/4 гарн. муки жи-ои, 26/4 гарн. муки кукурудзянои, 6/4 гарн. крѣ гречес- ныхъ; гром. Бѣлья велика дарувалъ 4 бочон- цѣвъ хлѣба. — При сѣй случайнотъ проиномо Вл. оо. духовныхъ усердно, чтобы однажды съ кропиломъ взяли съ собою одного човѣка, ко- трый зѣбралъ бы датки въ натурѣ и буровы и оплатили его изъ зѣбранныхъ даткѣвъ, останокъ пропали до буровъ. — Отъ выдѣлу. рѣ В. Лу- чаковскій.

— Учителъ львовскихъ народныхъ школъ зносли до рады мѣсоки петицію, жадаючи признаніе имъ права выбору при выборахъ громадокъ. Львов- скихъ учительевъ захотѣли до тог рокъ ихъ вѣденськихъ товарищевъ. Вѣденська уагель на- родныхъ школъ жадали такоже признания имъ того права, а коли рада мѣста Вѣдна за нею и други инстанції имъ сего отмозгали, удалились они отъ жалобою до адміністраційнаго суду, ко- трый минувшаго року выдавъ рѣшење узаконяюще домагаючи учительевъ зѣбрать справедливымъ и законно оправданымъ. Цѣкава рѣчъ, чѣ зробить львовска рада мѣста. Въ виду рѣшења суду ад- міністраційнаго въ случаю зовѣй аналогич- нѣмъ въ Вѣдна, не зовинна-бы она бити вѣ- кого торгу и признаніи петентамъ вѣо выбору, не допускаючи, чтобы справу треба уло аже въ дозорѣ судовой рѣшти.

— Проектъ будовы нового театру у Ловѣ. Въ ви- ду того, что привилъ театральный увадція гр. Скарбка въ недовѣрѣ вже часобъ окничися, за- чали люде интересуючися справою львовскаго теа- тру у Ловѣ рѣзумувати наѣ вѣдуваньемъ себѣ будынку, а хочъ пересевши въ дѣлѣ позысканія на ту ю цѣль пѣдомъ кю и прави- тельства мали разбѣтися, то вже айшовъ чо- зовѣкъ, що выглядѣвъ отпovѣдне єще и уложивъ проектъ маючого ся поставитеатру. Пѣ- сля того пляну, котрого авторомъ є архитекторъ львовскій Каменобродскій, мавъ бы вѣо театръ отануты на мѣсце межи полуднѣво-вінню пло- щади Голуховскихъ а валими. Яктоносять га- зеты польскіе, мавъ быти розкладъ бѣнку дуже добре обдуманыи а стиль наѣвѣтъ зменити, и розумѣється само собою, що переведеъ сего про- екту въ дѣло потягне за собою велѣніи кошти. Коли-бѣ на ту ю будову рѣшилося само мѣсто, нѣчого не можна-бы еи закинути, имъ бѣлье, що театръ величавыхъ размѣрѣвъ хорошого стилю бувъ бы зъ одної стороны фасою мѣста, въ друго-же стороны приноси-бѣ его власти- телевъ зыски, но коли подноится риочно-та- коже дѣло матеріальнаго помочи крѣ, то въ ви- ду ростучого зъ року на рѣкѣ дефіту въ фи- нансахъ краевыхъ и при зѣвѣстїи убожествѣ, а наѣвѣтъ нуждъ податниківъ, го-дѣноситися на той проектъ и тяжко годитио наудову пыш- ныхъ цалатъ хочъ бы и для музъ коли люде пахнуть зъ голоду.

— Въ Аѣскноватіи коло Хирова вои дуже шкар- жати; не щадить и старшихъ.

— Польский шевинизмъ урядниковъ товариства кредитового земскаго зѣвѣтнаго наимъ читате- лями зъ кѣлькохъ фактѣвъ, описаніи въ поче- редныхъ рочникахъ „Дѣла“, а жалізаката, фак- ты игнорованы и легковаженіе руого слова и руого письма повторяются майї періодично при вѣхъ нагодахъ, де лишь руск. инстанцію або приватнѣ лиця входять въ зноны съ тою инстанцією. Урядники товариства кредитового земскаго правило не пріимаютъ докладъ кви- товъ, а интересованіи получаютъ забѣги стерео- типу отповѣдѣ, що товариство прѣмае польскіи и наѣвѣтъ нѣмецкій поквитавія та може лиши- зъ взгляду на постановы своихъ стутовъ при- ятии рускихъ квитовъ. Таку отповѣдь получивъ, не давно такоже секретарь „Народного Дому“, пріашовшій до бура згаданого товариства, щобъ зреализувати купоны отъ листовъ заставивъ сеи инстанції — и лишь интересеніи директо-

гр. Руссоцкого треба заєачати, що урядникъ „Народного Дому“ получать за предложеніи ку- поны гроші. Деякій львовской газеты польскій от- крыти въ своюхъ стоянціяхъ постоянную рубрику під заг. „Германізація“, де витыкають, коли деякій власти, инстанції або приватнѣ особи уживають нѣмецкого письма або и нѣмецкихъ печатокъ, — шляхотско польска интелигенція фи- напоноса чи си урядники волять однакоже при- ятия квига выставленыи хочъ бы въ проскрибо- ванѣ польскою прасою ємецкѣю мовѣ, якъ квить въ языцѣ краївомъ русюмъ. Чи таке поступова- ние выде въ користъ самой инстанції — після греческого обряду въ руки Вир. Глѣ- бовицкаго, мѣщевого приходника Цѣ- селю- бузы великихъ. Обвязки хрестовыхъ бѣ- въ матерей привяли на себѣ: Вл. Іосифъ рѣльє де- Блюменфельдъ, бурмистръ мѣста Бѣланъ отъ Вл. Павличко Дуткевичевою, женокрофеою гами, въ Вл. Дѣмьянъ Савчакъ, овъ, съ Вл. Еленою Насалкою, женою профессора имъ. По сконченіи церемоніи новохрещенія Мѣ въ су- проводѣ своего нареченого и подъ опѣю членен- но зѣбранныхъ селянъ бѣльевецкихъ прѣбула до

своего роднаго села.

— Зъ Бережанъ пишутъ намъ: Ди- сѣ- чия о. р. були мы свѣдками незвычай- настъ торжества Шѣгольництва неофитовъ Фрѣліхъ, донъ шинкара въ сусѣднаго и за- хо- вѣцъ, гарна, чорноока дѣвчина, принадлежи- піе послѣ греческого обряду въ руки Вир. Глѣ- бовицкаго, мѣщевого приходника Цѣ- селю- бузы великихъ. Обвязки хрестовыхъ бѣ- въ матерей привяли на себѣ: Вл. Іосифъ рѣльє де- Блюменфельдъ, бурмистръ мѣста Бѣланъ отъ Вл. Павличко Дуткевичевою, женокрофеою гами, въ Вл. Дѣмьянъ Савчакъ, овъ, съ Вл. Еленою Насалкою, женою профессора имъ. По сконченіи церемоніи новохрещенія Мѣ въ су- проводѣ своего нареченого и подъ опѣю членен- но зѣбранныхъ селянъ бѣльевецкихъ прѣбула до

своего роднаго села.

— Зъ Бережанъ пишутъ намъ: Ди- сѣ- чия о. р. були мы свѣдками незвычай- настъ торжества Шѣгольництва неофитовъ Фрѣліхъ, донъ шинкара въ сусѣднаго и за- хо- вѣцъ, гарна, чорноока дѣвчина, принадлежи- піе послѣ греческого обряду въ руки Вир. Глѣ- бовицкаго, мѣщевого приходника Цѣ- селю- бузы великихъ. Обвязки хрестовыхъ бѣ- въ матерей привяли на себѣ: Вл. Іосифъ рѣльє де- Блюменфельдъ, бурмистръ мѣста Бѣланъ отъ Вл. Павличко Дуткевичевою, женокрофеою гами, въ Вл. Дѣмьянъ Савчакъ, овъ, съ Вл. Еленою Насалкою, женою профессора имъ. По сконченіи церемоніи новохрещенія Мѣ въ су- проводѣ своего нареченого и подъ опѣю членен- но зѣбранныхъ селянъ бѣльевецкихъ прѣбула до

своего роднаго села.

— Скандалъ на балу двѣрскомъ. Великій баль двѣр- скій, що отбувою минушина середы въ замку ко- ролівскому въ Пешти, давъ пештенській публицъ матеріялью до злобныхъ замѣтокъ. Цѣсарскій двѣръ мавъ прибути на балъ о 9 годинѣ, но мимо зѣ- вѣтної точности спѣзглися симъ разомъ цѣсарска родина. Причинаю сего опѣзненія було то, що на сей баль явилася та же запрошена графина Фе- стетичъ. Коли графина Фестетичъ увѣшила отъ мужемъ на сало, всѣ зѣбрани зуналися мани- фестацію на бокъ въ цѣлѣ салѣ даво чути якісь неприхильній шенотъ. Графина Фестетичъ остановила на таке прянине и здивувалася ще бѣльше, коли зъ пропорученія майстра церемонії прикупивъ до єї мужа одинъ зъ двѣрскихъ у- рядниківъ и заявивъ, що запрошеннѣ, на котрого основѣ они прїйшли на баль, хібно вѣмъ доручено. Гр. Фестетичъ зѣбъ отже вити єї зеною въ салѣ, а по іхъ вѣхъ вступила донерва на сало цѣсарска родина. Коли гр. Фестетичъ повернувши небавомъ зажадавъ витясненія, показалося, що запрошеннѣ було призначено для женою дру- гого Фестетича Що графиню Фестетичъ принятю на дѣрбомъ вали ѿ такою нигордою, сему причини ось я: Гр. Вильгельміна Фестетичъ була коли-то краюю зеною сензала вѣденською биржи. Она розведаючи отъ звономъ мужемъ, позналися ѿ юлодомъ офицеромъ гр. Фестетичемъ, а недово по тому вже по цѣлѣмъ Вѣдні говорили, що молодий граff отрастно залюбивою въ красной джѣ. Родина граffа постара- лася о то, що єго перенесено въ Вѣдні и молодий лейт- юантъ музъ ити до Хорватіи. Но любовь по- бѣдila вѣршоки, а черезъ два роки граff заключивъ упружество ѿ гармою Вильгельмі- ною послѣ ротестантскаго обряду. Коли умръ першій мужъ графинѣ, побѣхала она въ граffомъ Риму и перешла зновъ на католицизмъ. Отъ той хвалѣ или они въ Пешти и коли-бѣ не послѣдній дѣрбомъ баль, не бувъ-бы нѣкто може пригадаю ѿбъ славною колисъ зъ краю вѣ- денською Вильгельміни.

— Шюа народна въ Сапоговѣ уважає довгомъ звономъ зажади подяку Свѣтому Видѣлови по- вѣтівомъ Іди въ Борщевѣ, що за єї стараньемъ и уплатою пренумерацію отримувала черезъ цѣлій рокъ 1884 „Господаря и Промышленника“ и могла користати зъ подаванихъ тамъ наукъ господаркъ. — Зарядъ школы въ Сапоговѣ: Д. Шимукъ, учитель.

— Стѣтній студентъ. Парискій студентъ свят- кували недасно, якъ доносять тамошній газеты, незвычане торжество. Хемікъ Шеврель, котрый самъ витавъ себе „сеніоромъ французіяхъ студен- товъ“, зачевъ оногдь сотній рокъ жита, а тое срінкало студен- товъ почтити єго великою маніфестацію. Студенты зѣбралою передъ Сор- боною и потягли групами до Jardin de Plantes, где сареци въ музею для наукъ пріородныхъ має урядове помешканье. Тамъ 20 делегатовъ вѣхъ витѣловою университету и научныхъ ин- ститутовъ вручили ювілатови адресу ст. підпіс- сами маніфестацію а яко символъ єго високо- го єкю дубову галузку, а вѣбъ участники мані- фесаціи мали поприпинай дубови листи.

— Галицій жиды ховають лишь однї звономъ звономъ безъ домовинъ, бо жиды проживають въ Нѣмеччинѣ и въ другихъ країахъ давно вже по- нехали той звичай. Теперь хотѣли реформу въ той направлениѣ завести въ Галичинѣ, но поза- якъ спротививою сему проектови краковской ра- бы, поклакуючи на то, що постановы Мой- сеевъ вѣры забороняють уживати домовинъ, то було зъ реформы нѣчого не буде.

— Дробнѣ вѣти. Іосифъ Гордышевскій, б. стар- оца въ Самборѣ, gente Ruthenus, natione Polonus, умеръ недавно. — У Ловѣ померъ учитель ги- nazii Иванъ Футыма. — На Буковинѣ размѣ- шали вити въ музее для наукъ пріородныхъ має урядове помешканье. Тамъ 20 делегатовъ вѣхъ витѣловою университету и научныхъ ин- ститутовъ вручили ювілатови адресу ст. підпіс- сами маніфестацію а яко символъ єго високо- го єкю дубову галузку, а вѣбъ участники мані- фесаціи мали поприпинай дубови листи.

— Дробнѣ вѣти. Іосифъ Гордышевскій, б. стар- оца въ Самборѣ, gente Ruthenus, natione Polonus, умеръ недавно. — У Ловѣ померъ учитель ги- nazii Иванъ Футыма. — На Буковинѣ размѣ- шали вити въ музее для наукъ пріородныхъ має урядове помешканье. Тамъ 20 делегатовъ вѣхъ витѣловою университету и научныхъ ин- ститутовъ вручили ювілатови адресу ст. підпіс- сами маніфестацію а яко символъ єго високо- го єкю дубову галузку, а вѣбъ участники мані- фесаціи мали поприпинай дубови листи.

— Въ Аѣскноватіи коло Хирова вои дуже шкар- жати; не щадить и старшихъ.

— Польский шевинизмъ урядниковъ товариства кредитового земскаго зѣвѣтнаго наимъ читате- лями зъ кѣлькохъ фактѣвъ, описаніи въ поче- редныхъ рочникахъ „Дѣла“, а жалізаката, фак- ты игнорованы и легковаженіе руого слова и руого письма повторяются майї періодично при вѣхъ нагодахъ, де лишь руск. инстанцію або приватнѣ лиця входять въ зноны съ тою инстанцією. Урядники товариства кредитового земскаго правило не пріимаютъ докладъ кви- товъ, а интересованіи получаютъ забѣги стерео- типу отповѣдѣ, що товариство прѣмае польскіи и наѣвѣтъ нѣмецкій поквитавія та може лиши- зъ взгляду на постановы своихъ стутовъ при- ятии рускихъ квитовъ. Таку отповѣдь получивъ, не давно такоже секретарь „Народного Дому“, пріашовшій до бура згаданого товариства, щобъ зреализувати купоны отъ листовъ заставивъ сеи инстанції — и лишь интересеніи директо-

ного о. Анастазія Лотоцкого на Тростянець, дек. підгасецкого.

— Презенту на Скоморохи, дек. рогатинського получивъ о. Теофіль Кисѣлевскій.

— Каноничну инстанцію на Чернівцѣ полу- чивъ о. Келистъ Коштцкій парохъ Скалы.

— Вседеній въ завѣдательство о. Зенонъ Сѣм- новичъ въ Клюшинцяхъ, дек. гусітынського.

— До каноничної инстанції завозившій о. Іоанъ Рогужинській на Тростянець, дек. спатынь ского.

— Президія намѣстництва годиться на кано-ничну инстанцію для запрещованого о. Тео- філя Захаріяеви- ча на Хренівѣ и о. Іоана Мар- кевича на Юнашкѣвѣ.

— Отпустку получивъ о. Михаїлъ Колянов- скій, парохъ Радча, на 6 мѣсяцівъ для порато- ванія здоров'я, а завѣдательство пар. Радчи ех спаг- rendo, повѣreno о. Николаю Теодоровичу, пароху Іванівки.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

— О. Вікторъ Лопатинський, приходникъ въ Брат- ковцяхъ, тсыменецкого деканата, упокоївся днѧ 29 л. грудня

КОНТОРА ВЫМЪНЫ акційного Банку Гипотечного

ц. к. уприв. галиц.

купує и продає
всі ефекти и монеты
подъ найприступнѣшими условіями.

5% Листы Гипотечнїи 5% Листы Гипотечнїи преміовани

котрї після закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвишою постановою зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщування капиталовъ фондовъхъ, пупиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до вилосовання съ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всі припорученія зъ провинції виконуються безъ проволоки по курсѣ днезомъ, не числячи нѣкою провизії.

1267 4—?

Накладомъ Редакціі „Дѣла“ вийшли доси:

1. Въ оборонѣ чести зъ нѣмецкого Г. Райдманда, 3 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 зр. 50 кр. (съ пересыл. 2·70)
2. Дамы, зъ россійского И. Тургенева. Цѣна 1·50 зр. (съ перес. 1·70)
3. Стефанъ Лаврентій, зъ англійскаго Еварда. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 зр. 70 кр. (съ пересыл. 2·90)
4. Любовь Убогого Молодца, зъ французскаго Октава Фейлата. Цѣна 1 зр. 20 кр. (съ пересыл. 1·30)
5. Новородчіе Дзвоны, зъ англійскаго К. Дикенса. Цѣна 60 кр. (съ пер. 70 кр.)
6. Грошъ а праца, зъ шведскаго Дядька Адама. 3 томы въ одной книжцѣ. Цѣна 3 зр. 20 кр. (съ пер. 3·40)
7. Мѣщанське племѧ, зъ нѣмецкого Г. Райдманда. Цѣна 1 зр. 20 кр. (съ пересыл. 1·30)

Хто купує найменше за 10 зр., достає 20% роботу.

Кромѣ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ дѣстати:

Безталанне Сватанье, образъ зъ галицкого житя, написавъ Василь Барвінокъ (В. Барвінський). Цѣна 80 кр. (съ перес. 90 кр.) Весь доходъ призначений на фондъ стипендійный имени Володимира Барвінського.

Скошеній Цвѣтъ, повѣсть Володимира Барвінського. Цѣна 1 зр. (съ пересыл. 1·20) Цѣльний доходъ призначений на памятникъ Володимира Барвінського.

Всі повышающи книжки суть найответнѣшіи на подарунки святочніи и Новородчніи.

Ч. 15.

О Г О Л О Ш Е Н Ь Е .

Нынѣшнімъ розписується конкурсъ на посаду люстратора громадъ и касієра Видѣлу повѣтового, въ цѣли провадженя рахунковъ и справдження касъ пожиковъхъ, такожъ рахунковъ громадскихъ, ведя спеціальнихъ поручень Видѣлу.

По роцѣ задовольняючи працѣ, вѣльно буде урядникови тому старатися о усталеніе тих посади. Винагороджене роцне виносить 600 зр. платы, такожъ титуломъ квожтѣвъ подорожи 200 зр. а. в. при зложеніи кавціи 600 зр.

Увѣгаючися о речену посаду повинній доказати зложеній пописъ съ рахунковости, знамости языковъ краевыхъ и бѣгlosti въ концептѣ и надослати жаданій квалификації найдальше 15 л. марта 1885, по чѣмъ неувзглаждненій подана зстанутъ зверненій.

Дня 7 л. Свіння 1885.

ВИДѢЛЬ ПОВѢТОВЫЙ ВЪ ДОЛИНѢ.

1289 (1—2) Цѣс. кор. уприв.
ГАЛИЦКІЙ АКЦІЙНЫЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
ВЫДАЕ ВО ЛЬВОВЪ и черезъ Філії
въ Краковѣ, Чернівцяхъ и Тернополі

АСИГНАТЫ КАСОВІЙ

4 процентовій платній въ 30 днівъ по вилосованню.
4½ " " " 60 " "

Львовъ, 7 свіння 1884.

(Передрукъ не платиться.)

Выдавецъ и редакторъ: Иванъ Белай.

ДИРЕКЦІЯ.

и віа могучій
тодшу бра
львовъ,
1884.

ЛІРНЯ ДЗВОНІВЪ АНТОНІЯ СЕРАФІІ

въ КАЛУШІ почта и станиця желѣзницѣ

Получивши на власність по старой фирмѣ „Иоаннъ Серафінъ“, „Лірній дзвонівъ“ въ Калуші, отзначаючи склоненіе медалемъ заслуги, листомъ похвальному и призывомъ выставѣ тов. им. Качевскаго въ Коломыї (актъ отъ 1878 г.) часу газеты доносилъ, — маю и теперь на с. г. склоненіе дзвоны, вилонную скоро замовленія и приймаю старою замовленіемъ ушкодженій дзвоны до пеельзеня да дуже умѣрковану цѣну.

Дакуючи всімъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за всі дотеперній замоцяня въ давнійшої склоненії а теперъ моїй власній лірній дзвонівъ прошу о ласкаві замовленія такъ на поодинокій новій дзвоны якъ и на цѣлій груп. За трапаєсть матеріалу и гармоничній звукъ моихъ дзвонівъ ручу и для того осмѣляюся пропоручати ихъ Ви. П. Т. публицѣ.

1260 1—12

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафінъ.

При надходячомъ торжествѣ
святометодіевскому

поручас

Товариство „Просвѣта“ никожочу:

ЖИТЬЕ
ПРОСВѢТИТЕЛЬСТВЪ СЛАВЯНЪ

святыхъ ріаноапостольськихъ

КИРИЛА И МЕТОДІЯ

написать

Дръ Ю. Целевичъ

Цѣна 12 кр.. съ пересылкою 14 кр.

Велика партія

останківъ сукна

(3 до 4 метри)

у всіхъ краскахъ, на одя-
ги мушкескі, на загортки,
жіночі малій бѣт дошти,
на жіночі плащи — раз-
сылалася за поспѣлатою за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brunn.

Оставки не до вилоды
принимаються назадъ. Відрѣдъ
вильмаются по приланю
10-крайцаревою маркою.
1251-43-53

Магазинъ

Ф. КНАУЕРА и Сина

подъ „Золотымъ Львомъ“

площадь Капитульна,

поручас въ найбѣльшомъ выборѣ

Обрусы колъоровій на 6 осбъ раз-
омъ зъ сервегами въ найнові-
шихъ віброкахъ зр. 3 и 3 зр. 50 кр.

Обрусы колъоровій по зр. 140 и
180.

Обрусы бѣлія на 6 осбъ и 1/2 туз. сер-
вегъ зр. 4 и зр. 450.

Обрусы бѣлія бѣт зр. 1·30 и вище.

Сервети бѣлія столовій

тузинъ по зр. 4 и 5 зр.

Серветки малій десеровій

тузинъ зр. 1·20, 1·50, зр. 2 и вище.

Хустки нитковій бѣлія туз. зр. 2·40.

Хустки нитковій бѣлія зъ колъоровимъ

берегомъ туз. зр. 3 и вище.

Хустки шовковій па шию и т. п. бѣт 30

кр. до 5 зр.

1261 9—12

Припорученія зъ провинції ви-
ко-
вуются оборотною поштою.

За доброту и трапаєсть ручится.

Тягнене 20-го лютого 1885.

Разомъ 10.000 выграныхъ	
КИНЧЕМЪ-ЛОСЫ	
I. Головна вырана зр.	
50.000	
1 лось	1 лось
1 гульденъ	1 гульденъ
за ерзаковну вільску зо- боръ візиту виграныхъ требує 15 кр.	за ерзаку посту зо- боръ візиту виграныхъ требує 15 кр.
дальши выграны	дальши выграны
5.000 зр.	2.000 зр.
3.000 зр.	1.000 зр.
125	125
за такожъ въсѧкъ которъ виграны такожъ въсѧкъ которъ виграны такожъ въсѧкъ которъ виграны	за такожъ въсѧкъ которъ виграны такожъ въсѧкъ которъ виграны такожъ въсѧкъ которъ виграны

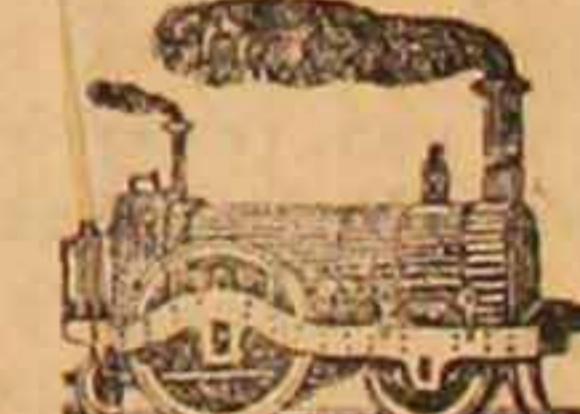
Кожда вырана платиша готовкою

Тягнене 20 го лютго 1885.

Товариство цѣс. кр. упр. желѣзницѣвѣвѣвѣ. Чернов.-Ясской.

(шпії австрійскій)

Ч. 412/V.

Достава оджи слжовои.

На рдкъ 1885 а взглядно 1 колькалѣтній часу розписується въ
дорозѣ оферть достава кожуховъ для стражниківъ кожушковъ для кочегарівъ,
бекешъ подшипітыхъ барабанами, якъ такожъ шапокъ звыхъ и лѣтніхъ.

Оферты остемелеваній, опечатаній и заосій въ напись: „Оферта на
доставу оджи для слжовои“ належить внести дальше до 8 лютого с. р.,
до 11 години передъ полуднемъ въ зловній Здѣ у Вѣдни, въ заряджую-
чомъ комитетѣ въ Букарештѣ, або таожъ въ Діріа руху у Львовѣ або въ
Яссахъ. Рѣвночасно же, однакожъ окро, належить можити при касѣ одного зъ
висше поименованихъ мѣсць вадіють въ висотѣ , вартости оферованої до-
ставы.

Выказы сколькости и вздрївъ, ётакожъ звіа лицитаций и условія
доставы можуть бути перегляненій въ юрахъ Заръ матеріаловъ у Вѣдни, у
Львовѣ и въ Яссахъ, выказы же и условія можуть висланій на показане
мѣсце по зложенню поштової оплаты.

У Вѣдни, 29 Груднъ 1884.

1274 1—1

Іада зѣдуоча.

Зъ друкарнѣ Тов. м. Шев

подъ зар. К. Беднарскаго.